

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง

เหตุผล

โดยที่ธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งซึ่งเป็นภาคเศรษฐกิจที่สำคัญต่อระบบเศรษฐกิจของประเทศและมีบทบาทสำคัญในการกระจายรายได้ ปัจจุบันได้มีการขยายตัวของธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งขนาดใหญ่เป็นจำนวนมาก อันส่งผลกระทบต่อธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งดั้งเดิมที่มีขนาดเล็กสมควรมีการจัดระเบียบการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งบางประเภท เพื่อให้การประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งทุกประเภทดำรงอยู่ได้ตามสภาพเศรษฐกิจการค้าและสภาพแวดล้อมในแต่ละท้องถิ่น รวมทั้งควรมีมาตรการส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งรายย่อยดั้งเดิม จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

ร่าง

พระราชบัญญัติ

การประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง

พ.ศ.

.....
.....
.....

.....
.....
โดยที่เป็นการสมควรให้มีกฎหมายว่าด้วยการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง

พระราชบัญญัตินี้มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา ๒๕ ประกอบกับมาตรา ๓๗ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๓ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย

.....
.....
มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง พ.ศ.”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหกสิบวันนับแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในพระราชบัญญัตินี้

“ธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง” หมายความว่า กิจการค้าปลีกหรือกิจการค้าส่งซึ่งสินค้าอุปโภคบริโภคใช้ในครัวเรือนในชีวิตประจำวัน เป็นส่วนใหญ่

“ค้าปลีก” หมายความว่า การประกอบธุรกิจ โดยการขายสินค้าในจำนวนน้อยให้แก่ผู้บริโภค

“คำสั่ง” หมายความว่า การประกอบธุรกิจ โดยการขายสินค้าในจำนวนมากให้แก่ผู้ซื้อเพื่อนำไปขายให้แก่ผู้บริโภคหรือนำไปให้บริการต่อ

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือคำสั่ง

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือคำสั่ง

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ข้าราชการซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ

นี้

“ผู้อนุญาต” หมายความว่า คณะกรรมการการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือคำสั่ง

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมการค้าภายใน

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่การประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือคำสั่งของราชการส่วนกลาง ราชการส่วนภูมิภาค หรือราชการส่วนท้องถิ่น

การยกเว้น มิให้นำบทบัญญัติแห่งพระราชบัญญัตินี้มาใช้บังคับแก่การประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือคำสั่งของหน่วยงานอื่นของรัฐ นอกจากที่กำหนดไว้ในวรรคหนึ่ง ให้ตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๕ พระราชบัญญัตินี้มิให้ใช้บังคับแก่การประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือคำสั่งดังต่อไปนี้

(๑) การขายยาตามกฎหมายว่าด้วยยา

(๒) การขายหนังสือ หรือหนังสือพิมพ์

(๓) การขายของที่ระลึกตามแหล่งท่องเที่ยว

(๔) การขายอัญมณีหรือเครื่องประดับ

(๕) การขายสินค้าอื่นตามที่กำหนดโดยพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจแต่งตั้งพนักงานเจ้าหน้าที่กับออกกฎกระทรวงและประกาศเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงและประกาศนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

หมวด ๑

คณะกรรมการการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือคำสั่ง

มาตรา ๗ ให้มีคณะกรรมการการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือคำสั่ง ประกอบด้วย

(๑) ปลัดกระทรวงพาณิชย์ เป็นประธานกรรมการ

(๒) กรรมการจากส่วนราชการ จำนวนหกคน ได้แก่ เลขานุการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เลขานุการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค เลขานุการสำนักงานคณะกรรมการอาหารและยา อธิบดีกรมส่งเสริมอุตสาหกรรม อธิบดีกรมพัฒนาธุรกิจการค้า และอธิบดีกรมโยธาธิการและผังเมือง

(๓) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวนสี่คน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความรู้ ความเชี่ยวชาญและประสบการณ์ ด้านกฎหมาย ด้านการค้า ด้านเศรษฐศาสตร์ และด้านสังคม ด้านละหนึ่งคน

(๔) กรรมการผู้แทนสถาบันหรือองค์กรเอกชน จำนวนหกคน ซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งจากผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย แห่งละหนึ่งคน และผู้แทนสมาคมที่มีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภค ผู้แทนสมาคมการค้าที่มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง จำนวนแห่งละสองคน

ให้อธิบดีกรมการค้าภายใน เป็นกรรมการและเลขานุการ และให้อธิบดีกรมการค้าภายในแต่งตั้งข้าราชการของกรมการค้าภายใน เป็นผู้ช่วยเลขานุการ

ในการแต่งตั้งกรรมการตาม (๔) ให้สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย บรรดาสมาคมที่มีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภค หรือบรรดาสมาคมการค้าที่มีวัตถุประสงค์ในการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง แล้วแต่กรณี เสนอชื่อบุคคลที่เป็นสมาชิกของสถาบันหรือองค์กรของตนต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาแต่งตั้ง

มาตรา ๘ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิและกรรมการผู้แทนสถาบันหรือองค์กรเอกชนตามมาตรา ๗ (๓) และ (๔) ต้องไม่เป็นข้าราชการการเมือง ผู้ดำรงตำแหน่งในทางการเมือง กรรมการหรือผู้ดำรงตำแหน่งที่รับผิดชอบในการบริหารพรรคการเมืองหรือเป็นผู้มีส่วนได้เสียในการพิจารณาอนุญาตให้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

มาตรา ๙ กรรมการตามมาตรา ๗ (๓) และ (๔) มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปี กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

เมื่อครบกำหนดตามวาระในวาระหนึ่ง หากยังมีได้มีการแต่งตั้งกรรมการขึ้นใหม่ ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระนั้นอยู่ในตำแหน่งเพื่อดำเนินงานต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๑๐ นอกจากพ้นจากตำแหน่งตามวาระตามมาตรา ๙ กรรมการตามมาตรา ๗ (๓) และ (๔) พ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

- (๓) คณะรัฐมนตรีให้ออก
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ต้องคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก แม้ว่าจะมีการรอลงโทษ เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท ความผิดลหุโทษ หรือความผิดฐานหมิ่นประมาท
- (๗) มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘
- (๘) พ้นจากการเป็นผู้แทนสภาหอการค้าแห่งประเทศไทย ผู้แทนสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย ผู้แทนสมาคมที่มีวัตถุประสงค์ในการคุ้มครองผู้บริโภค หรือผู้แทนสมาคมการค้าที่มีวัตถุประสงค์ในการส่งเสริมการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง ในกรณีที่ได้รับแต่งตั้งในฐานะนั้น

มาตรา ๑๑ เมื่อกรรมการตามมาตรา ๙ (๓) และ (๔) พ้นจากตำแหน่งก่อนวาระให้คณะรัฐมนตรีแต่งตั้งผู้ทรงคุณวุฒิอื่น หรือผู้แทนอื่นของสถาบันหรือองค์กรเอกชนเป็นกรรมการแทน เว้นแต่วาระดำรงตำแหน่งของกรรมการจะเหลือไม่ถึงเก้าสิบวัน และให้กรรมการซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งแทนอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการซึ่งคนแทน

ในระหว่างที่ยังไม่มีการแต่งตั้งกรรมการตามวรรคหนึ่ง ให้กรรมการเท่าที่เหลืออยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ และให้ถือว่าคณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่

มาตรา ๑๒ คณะกรรมการมีอำนาจและหน้าที่ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดนโยบาย มาตรการและแผนการจัดระบบการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง การป้องกันและแก้ไขปัญหามีผลกระทบต่อผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง ผู้ผลิตสินค้า เกษตรกร หรือความเป็นอยู่ของประชาชน ชุมชนและสิ่งแวดล้อม
- (๒) ให้คำแนะนำต่อรัฐมนตรีในการออกกฎกระทรวงตามพระราชบัญญัตินี้
- (๓) เสนอแนะต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อกำหนดนโยบายสนับสนุน ส่งเสริม และพัฒนาธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งรายย่อยดั้งเดิมให้มีการเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายธุรกิจหรือรวมกลุ่มดำเนินกิจกรรมทางการตลาด เพื่อลดต้นทุนสินค้า ค่าขนส่ง ให้เกิดประสิทธิภาพและมีความเข้มแข็ง ตลอดจนการพัฒนาผลิตภัณฑ์สินค้า เพื่อประโยชน์ในการประกอบธุรกิจ และเพื่อให้กรมพัฒนาธุรกิจการค้าดำเนินการตามนโยบายสนับสนุน ส่งเสริม และพัฒนาธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งรายย่อยดั้งเดิมที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติแล้ว
- (๔) เชิญบุคคลหนึ่งบุคคลใดมาให้คำอธิบาย คำแนะนำ หรือความเห็น
- (๕) มีคำสั่งให้บุคคลที่เกี่ยวข้องมาให้ข้อเท็จจริงหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ
- (๖) วางมาตรการในการกำหนด อนุญาต เพิกถอนการอนุญาต และการควบคุมธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง

(๗) กำหนดหลักเกณฑ์สำหรับการดำเนินงานของพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานตามพระราชบัญญัตินี้

(๘) ปฏิบัติการอื่นใดที่กฎหมายกำหนดให้เป็นหน้าที่ของคณะกรรมการการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง

ทั้งนี้ คณะกรรมการต้องพิจารณาทบทวนการบังคับใช้ตามพระราชบัญญัตินี้ อย่างน้อยครั้งหนึ่งในทุกกรอบระยะเวลาหนึ่งปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับ แล้วทำความเห็นเสนอรัฐมนตรี

มาตรา ๑๓ คณะกรรมการอาจแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อพิจารณาและเสนอความเห็นหรือปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่มอบหมาย

ให้นำความในมาตรา ๘ มาใช้บังคับกับลักษณะต้องห้ามของอนุกรรมการ โดยอนุโลม

มาตรา ๑๔ให้นำกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองมาใช้บังคับกับการพิจารณาทางปกครอง การประชุม และการวินิจฉัยชี้ขาดของคณะกรรมการ และคณะอนุกรรมการด้วยโดยอนุโลม

หมวด ๒

สำนักงานเลขานุการคณะกรรมการการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง

มาตรา ๑๕ ให้จัดตั้งสำนักงานเลขานุการคณะกรรมการการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง ในกรมการค้าภายใน กระทรวงพาณิชย์ โดยมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ปฏิบัติงานธุรการของคณะกรรมการ และคณะอนุกรรมการ

(๒) ติดตามความเคลื่อนไหว สถานการณ์และสภาพปัญหาของการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง เพื่อรายงานต่อคณะกรรมการ รวมทั้งเสนอแนะแนวทางการแก้ไขปัญหาและการส่งเสริมและการพัฒนาธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งต่อคณะกรรมการ

(๓) ศึกษาเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง ทิศทางและแนวโน้มของพฤติกรรมกรรมการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งและปัญหาและอุปสรรคในการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง รวมทั้งเสนอความเห็นหรือมาตรการในการกำกับดูแลธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง การส่งเสริมหรือการพัฒนาธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งให้มีความเข้มแข็ง และให้การประกอบธุรกิจทุกประเภทอยู่ร่วมกันได้อย่างเป็นธรรม รวมทั้งให้มีบทบาทในการยกระดับความเป็นอยู่ของประชาชน วัฒนธรรม ชุมชนและสิ่งแวดล้อม

(๔) กำหนดระเบียบ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติงานของสำนักงานคณะกรรมการการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง

(๕) ประสานกับส่วนราชการหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้

(๖) ปฏิบัติงานตามที่คณะกรรมการและคณะอนุกรรมการมอบหมาย

(๗) ปฏิบัติงานให้เป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๑๖ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจดังต่อไปนี้

(๑) มีหนังสือเรียกผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งหรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ด้วยคำ แจ้งข้อเท็จจริงหรือทำคำชี้แจงเป็นหนังสือ รวมทั้งให้ผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง ส่งบัญชี ทะเบียนเอกสารหรือหลักฐานเพื่อตรวจสอบหรือประกอบการพิจารณา

(๒) เข้าไปในสถานที่ทำการ สถานที่ประกอบธุรกิจของผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งในระหว่างเวลาทำการ เพื่อตรวจสอบให้การเป็นไปตามพระราชบัญญัตินี้ ในการนี้ ให้มีอำนาจสอบถามข้อเท็จจริงหรือเรียกบัญชี ทะเบียนเอกสารหรือหลักฐานอื่นจากผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งหรือบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง

(๓) ออกคำสั่งเตือนเป็นหนังสือให้ผู้รับใบอนุญาตแก้ไขหรือปฏิบัติการให้เป็นไปตามที่ได้รับอนุญาตหรือตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงภายในระยะเวลาที่กำหนด

มาตรา ๑๗ ในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ ให้บุคคลซึ่งเกี่ยวข้องอำนวยความสะดวกตามสมควร

มาตรา ๑๘ ในการปฏิบัติหน้าที่ พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องแสดงบัตรประจำตัวต่อบุคคลซึ่งเกี่ยวข้อง บัตรประจำตัวให้เป็นไปตามแบบที่รัฐมนตรีกำหนด โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

มาตรา ๑๙ ในการปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการ อนุกรรมการ และพนักงานเจ้าหน้าที่ เป็นเจ้าพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

หมวด ๓

การประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง

มาตรา ๒๐ เพื่อประโยชน์ในการจัดระบบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งและเพื่อให้ธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งรายย่อยดั้งเดิมซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญของระบบเศรษฐกิจในชุมชนดำรงอยู่ได้ ให้การประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งดังต่อไปนี้ เป็นธุรกิจที่ต้องขออนุญาตในการประกอบธุรกิจ

(๑) ธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง ซึ่งมีขนาดพื้นที่ของสถานประกอบธุรกิจแห่งใด แห่งหนึ่ง หรือสาขาใด สาขาหนึ่ง และ/หรือ มีรายได้ของสถานประกอบธุรกิจแห่งใดแห่งหนึ่ง หรือสาขาใด สาขาหนึ่งตามที่กำหนด ในกฎกระทรวง

(๒) ธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งซึ่งได้รับอนุญาตจากผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง (๑) หรือจากผู้นิติบุคคลใดให้ใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา หรือสิทธิอย่างอื่น เพื่อประกอบธุรกิจภายในระยะเวลาหรือเขตพื้นที่ที่กำหนด และการประกอบธุรกิจนั้นอยู่ภายใต้การส่งเสริมและควบคุมตามแผนดำเนินธุรกิจของบุคคลที่อนุญาตนั้น โดยผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งมีหน้าที่ต้องจ่ายค่าตอบแทนการใช้สิทธิดังกล่าว

พื้นที่ของสถานประกอบธุรกิจขายสินค้า หมายความว่าพื้นที่รวมของทุกชั้นภายในอาคารและพื้นที่ภายนอกที่ใช้ประกอบกิจการขายสินค้า พื้นที่ที่ให้กับบุคคลอื่นเช่าและคลังสินค้าที่อยู่ในบริเวณเดียวกันหรือเกี่ยวเนื่องกับพื้นที่ที่ใช้ประกอบกิจการขายสินค้า

มาตรา ๒๑ เพื่อประโยชน์ในการกำกับดูแลการประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งตามมาตรา ๒๐ คณะกรรมการต้องคำนึงถึงการอยู่ร่วมกันของธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งรายใหญ่และธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งรายย่อย ธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งสมัยใหม่ และธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งแบบดั้งเดิม ความเป็นธรรมต่อผู้ผลิตสินค้าขนาดกลางและขนาดเล็ก ผลประโยชน์และความประสงค์ของผู้บริโภคในพื้นที่ วัฒนธรรม ประเพณี และสภาพสังคม ในแต่ละพื้นที่ รวมทั้งบทบาทของผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง ในการสนับสนุนการส่งออกสินค้าไทยและการกระจายสินค้า สินค้าเกษตรหรือผลิตภัณฑ์ชุมชนในพื้นที่ด้วย เพื่อประโยชน์ในการดำเนินการดังกล่าว ให้รัฐมนตรี โดยคำแนะนำของคณะกรรมการ มีอำนาจกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขออนุญาต และในการพิจารณาออกใบอนุญาตแต่ละประเภท หรือในการกำกับดูแลให้ธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งเป็นไปตามมาตรา ๒๑ คณะกรรมการต้องคำนึงถึงหลักการพื้นฐานในการพิจารณา ดังต่อไปนี้

(๑) โดยปกติแล้ว ธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งรายใหญ่สมัยใหม่ ควรมีที่ตั้งของสถานประกอบธุรกิจในบริเวณรอบนอกเขตชุมชน ในการพิจารณาอนุญาตผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งรายใหม่ในเขตพื้นที่ชุมชน คณะกรรมการจะต้องคำนึงถึงขนาดพื้นที่ของสถานประกอบธุรกิจที่ขออนุญาต ขนาดพื้นที่ และการกระจายตัวของผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งที่มีอยู่เดิมในพื้นที่และผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นต่อการแข่งขันในเขตพื้นที่นั้นๆ และความหนาแน่นของประชากรในพื้นที่

(๒) ในกรณีที่พื้นที่พิจารณามีผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งอยู่หนาแน่น ทั้งขนาดใหญ่และขนาดเล็ก ทั้งธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งสมัยใหม่และแบบดั้งเดิม และได้เกิดผลกระทบต่อการประกอบธุรกิจของผู้ประกอบการธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งดั้งเดิม ให้คณะกรรมการมีอำนาจในการกำหนดเวลาเปิด เวลาปิด หรือเวลาทำการของธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งในพื้นที่ได้ ทั้งนี้ให้ใช้มาตรการนี้เมื่อมีความจำเป็นและไม่มีหนทางอื่นใดในการเยียวยาผลกระทบต่อนักประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งรายย่อยดั้งเดิมในพื้นที่ แต่ต้องมีการหารือกับผู้มีส่วนได้เสียในพื้นที่ เพื่อกำหนดมาตรการที่จำเป็นร่วมกัน

(๓) ในกรณีที่มีการร้องเรียนว่าสัญญาระหว่างผู้ประกอบการค้าปลีกหรือค้าส่ง โดยเฉพาะผู้ประกอบการค้าปลีกหรือค้าส่งรายใหญ่ มีเงื่อนไขไม่เป็นธรรมต่อผู้ผลิต หรือผู้จำหน่ายสินค้า ให้คณะกรรมการมีอำนาจในการเรียกข้อมูลจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง เพื่อประกอบการพิจารณาไกล่เกลี่ย หาข้อยุติที่เป็นธรรม หรือควบคุมสัญญาระหว่างผู้ประกอบการค้าปลีกหรือค้าส่ง และผู้ผลิตหรือผู้จำหน่ายสินค้าได้

(๔) กำกับดูแลสัญญาระหว่างผู้ประกอบการค้าปลีกหรือค้าส่งที่ใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา และผู้ได้รับอนุญาตให้ใช้สิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

(๕) ในกรณีที่เกิดความขัดแย้งรุนแรงขึ้นในพื้นที่ที่พิจารณา ให้คณะกรรมการเริ่มดำเนินการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนในพื้นที่ดังกล่าวซึ่งรวมถึงขั้นตอนการประชุมปรึกษา รวมทั้งการประกาศเชิญชวนโดยทั่วไปให้ประชาชนในชุมชนส่งตัวแทนเข้าร่วมประชุม การลงทะเบียนเข้าประชุม และระยะเวลาล่วงหน้าที่เหมาะสมให้แก่ประชาชนในชุมชนทราบ ในกรณีที่จำเป็นให้สำรวจความคิดเห็นของประชาชน หากมีผู้ไม่ประสงค์ให้กรรมการพิจารณาคำเนินการในทางใดทางหนึ่งมากกว่าร้อยละสี่สิบ ให้คณะกรรมการดำเนินการทำประชามติในพื้นที่ดังกล่าวโดยเร็ว และให้ผลของประชามติเป็นที่สุด

(๖) หลักเกณฑ์เกี่ยวกับการจัดให้มีเอกสารที่จำเป็นประจำสถานประกอบการค้าปลีกหรือค้าส่ง เพื่อประโยชน์ในการควบคุมตรวจสอบการปฏิบัติตามกฎหมาย และหลักเกณฑ์เกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการประกอบการค้าปลีกหรือค้าส่งที่ผู้ได้รับอนุญาตต้องแจ้งให้ทราบเป็นครั้งคราวหรือตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ให้กำหนดเป็นกฎกระทรวง

(๗) ให้คณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์ด้านการส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งรายย่อยดั้งเดิม โดยให้มีการประกาศผ่านสื่อหรือช่องทางอื่นเพื่อให้ผู้ประกอบการค้าปลีกค้าส่งรายย่อยดั้งเดิมทราบโดยเร็ว และทั่วถึง

(๘) หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการขออนุญาต และหลักเกณฑ์อื่นๆ ที่คณะกรรมการ เห็นสมควรให้กำหนดเป็นกฎกระทรวง

หมวด ๓ ทวิ

การขออนุญาตและการพิจารณาอนุญาต

มาตรา ๒๑ ทวิ ผู้ใดจะประกอบการค้าปลีกหรือค้าส่งตามมาตรา ๒๐ ต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต และต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๒๑ และกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๑

การขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

คำขออนุญาตต้องระบุถึง

(๑) เหตุผลและความจำเป็นในการขออนุญาตประกอบการค้าปลีกหรือค้าส่ง

(๒) ขนาดพื้นที่ของธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง และวิธีการประกอบธุรกิจ

(๓) ผลกระทบต่อผู้ประกอบการค้าปลีกหรือค้าส่งรายย่อยดั้งเดิม ผู้บริ โภค และสังคม

มาตรา ๒๑ ครี ในการอนุญาตให้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง คณะกรรมการอาจกำหนดระยะเวลา หรือเงื่อนไขใดๆ ให้ผู้ประกอบการที่ได้รับอนุญาตปฏิบัติได้ และเมื่อเห็นว่าภาวะเศรษฐกิจ ข้อเท็จจริง หรือ พหุติกรรมที่คณะกรรมการอาศัยเป็นหลักในการพิจารณาอนุญาตเปลี่ยนแปลงไป คณะกรรมการอาจแก้ไข เพิ่มเติมหรือยกเลิกระยะเวลาหรือเงื่อนไขดังกล่าวก็ได้

ผู้ขออนุญาตซึ่งได้รับคำสั่งของคณะกรรมการและไม่เห็นด้วยกับคำสั่งดังกล่าว ให้มีสิทธิอุทธรณ์ได้ ตามมาตรา ๓๐

คณะกรรมการต้องพิจารณาคำขออนุญาตประกอบธุรกิจค้าส่งหรือค้าปลีกให้แล้วเสร็จภายใน กำหนดเวลาหกสิบวันหลังจากที่ได้รับคำขออนุญาตพร้อมเอกสารประกอบตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ครบถ้วน เว้นแต่เป็นกรณีที่คณะกรรมการเห็นว่าจำเป็นต้องมีการศึกษาเพิ่มเติม ให้ขยายระยะเวลาการพิจารณา ออกไปตามความจำเป็น แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกินหกสิบวันนับแต่วันครบกำหนดเวลาดังกล่าว

มาตรา ๒๑ จัตวา ผู้ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง ต้องดำเนินธุรกิจภายใต้ขอบเขต ระยะเวลา และเงื่อนไขที่ได้รับอนุญาตจากคณะกรรมการ

ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการมีอำนาจเพิกถอนคำสั่งอนุญาตให้ ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งทั้งหมดหรือบางส่วนได้ โดยจะกำหนดระยะเวลาให้ปฏิบัติไว้ด้วยก็ได้

มาตรา ๒๒ ในกรณีที่กฎหมายใดกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขไว้เป็นการเฉพาะแล้ว การกำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขตามมาตรา ๒๑ ต้องไม่ขัดกับกฎหมายนั้น

มาตรา ๒๓ ใบอนุญาตประกอบธุรกิจให้ใช้ได้กับธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งตามประเภทที่ได้รับ อนุญาตเท่านั้น

ผู้ได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งประเภทใดซึ่งประสงค์จะตั้งสาขาของธุรกิจ ค้าปลีกหรือค้าส่งประเภทเดียวกัน ณ ที่ใด ต้องได้รับใบอนุญาตจากผู้อนุญาต

การขอใบอนุญาตและการออกใบอนุญาตให้จัดตั้งสาขาคตามวรรคสอง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๔ ผู้ใดได้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งแล้ว หากต่อมาลักษณะการ ประกอบธุรกิจไม่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในมาตรา ๒๐ ให้การประกอบธุรกิจดังกล่าวยังคงอยู่ภายใต้

บังคับมาตรา ๒๐ เว้นแต่การประกอบธุรกิจที่ไม่เข้าหลักเกณฑ์ดังกล่าวเกิดขึ้นเนื่องจากการบังคับการให้เป็นไปตามกฎหมายอื่น

มาตรา ๒๕ ผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งในสถานประกอบธุรกิจของผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งตามมาตรา ๒๑ ทวิ แล้ว ไม่ต้องขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๑ ทวิ หรือมาตรา ๒๑ แล้วแต่กรณี

มาตรา ๒๖ ผู้ได้รับใบอนุญาตจะโอนกิจการตามที่ได้รับอนุญาตให้แก่บุคคลอื่นไม่ได้ เว้นแต่จะได้รับการอนุญาตหรือเป็นการตกทอดทางมรดก

การยื่นคำขอโอนกิจการและการขอใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ หรือเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๒๗ ในกรณีผู้รับใบอนุญาตให้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งตามมาตรา ๒๑ ทวิ หรือมาตรา ๒๑ แล้วแต่กรณีตายหรือสิ้นสภาพนิติบุคคล หรือตกเป็นบุคคลล้มละลาย ให้ทายาทหรือผู้ชำระบัญชีหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ยื่นคำขอต่อผู้อนุญาต เพื่อรับโอนใบอนุญาตในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ผู้รับใบอนุญาตตาย สิ้นสภาพนิติบุคคล หรือตกเป็นบุคคลล้มละลาย แล้วแต่กรณี หรือภายในระยะเวลาที่ผู้อนุญาตขยายเวลาให้ตามความจำเป็น ถ้ามิได้ยื่นคำขอภายในระยะเวลาที่กำหนดให้ถือว่าใบอนุญาตสิ้นอายุ หากจะประกอบธุรกิจตามใบอนุญาตนั้นต่อไปให้ดำเนินการขอรับใบอนุญาตใหม่

ในระหว่างระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้ถือเสมือนว่าทายาท ผู้ชำระบัญชีหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ซึ่งเข้าประกอบธุรกิจตามใบอนุญาตนั้นเป็นผู้รับใบอนุญาต

เมื่อผู้ชำระบัญชีหรือเจ้าพนักงานพิทักษ์ทรัพย์ได้ดำเนินการชำระบัญชีหรือจัดการทรัพย์สินของผู้ได้รับอนุญาตจนแล้วเสร็จ ให้ใบอนุญาตนั้นเป็นอันสิ้นอายุ

ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตถูกศาลสั่งให้เป็นคนไร้ความสามารถ ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับแก่ผู้อนุญาตโดยอนุโลม

มาตรา ๒๘ ผู้รับใบอนุญาตต้องแสดงใบอนุญาตไว้ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่าย ณ สถานที่ประกอบธุรกิจทุกแห่ง

มาตรา ๒๙ ถ้าใบอนุญาตประกอบธุรกิจหรือใบอนุญาตตั้งสาขาสูญหายหรือถูกทำลายในสาระสำคัญ ให้ผู้รับใบอนุญาตแจ้งต่อผู้อนุญาตและยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ไต่ทราบถึงการสูญหายหรือถูกทำลายดังกล่าว

การขอรับใบแทนใบอนุญาตและการออกใบแทนใบอนุญาต ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และ เงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๐ คำสั่งไม่อนุญาตให้ประกอบธุรกิจตามมาตรา ๒๑ ทวิ ไม่อนุญาตให้ตั้งสาขาตาม มาตรา ๒๓ หรือไม่อนุญาตให้โอนกิจการตามมาตรา ๒๖ หรือคำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๒๑ ครี ผู้ขออนุญาตมีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้ตามหมวด ๓ ครี แห่งพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๓๑ ผู้รับใบอนุญาตที่เลิกประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่ง หรือเลิกสาขาใดสาขาหนึ่ง ต้อง แจ้งเป็นหนังสือให้ผู้อนุญาตทราบภายในสิบห้าวันนับแต่วันเลิกประกอบธุรกิจหรือวันเลิกสาขานั้น

มาตรา ๓๒ ให้ผู้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งที่ต้องขออนุญาตตามมาตรา ๒๑ อยู่ในวันก่อน วันที่กฎกระทรวงที่ออกตามความในมาตรา ๒๑ มีผลใช้บังคับ ยื่นขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๑ ทวิ ภายในกำหนดหกสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงนั้นมีผลใช้บังคับ และให้ผู้อนุญาตออกใบอนุญาตให้โดย ไม่ชักช้า ในระหว่างนั้นให้ประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งนั้นต่อไปได้ โดยมีฐานะเสมือนเป็นผู้ได้รับ ใบอนุญาต และต้องปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามความในพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๓ ครี

การอุทธรณ์

มาตรา ๓๒ ทวิ ให้มีคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์คณะหนึ่ง ประกอบด้วยผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งมีความรู้ และประสบการณ์ด้านนิติศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ การบริหารธุรกิจ การค้าปลีกหรือค้าส่ง ด้านสังคม มีจำนวน ไม่เกินเจ็ดคนซึ่งคณะรัฐมนตรีแต่งตั้งเป็นกรรมการ

ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์เลือกกรรมการพิจารณาอุทธรณ์คนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ พิจารณาอุทธรณ์

ให้อธิบดีกรมการค้าภายในแต่งตั้งข้าราชการของกรมการค้าภายในเป็นเลขานุการและ ผู้ช่วยเลขานุการ

มาตรา ๓๒ ครี ผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งเป็นกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามตาม มาตรา ๘ และจะเป็นกรรมการในคณะกรรมการไม่ได้

มาตรา ๓๒ จัตวา ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีอำนาจหน้าที่ดังนี้

(๑) กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์

(๒) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการ

(๓) มีหนังสือเรียกบุคคลซึ่งเกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำหรือส่งเอกสารหรือพยานหลักฐานเพื่อประกอบการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์

มาตรา ๓๒ เบื้อง ให้กรรมการพิจารณาอุทธรณ์มีวาระดำรงตำแหน่งคราวละสามปี

ให้นำความในมาตรา ๕ วรรค ๒ และวรรค ๓ และมาตรา ๑๐ อนุมาตรา (๑) – (๙) มาใช้บังคับกับคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์โดยอนุโลม

มาตรา ๓๒ ง การอุทธรณ์คำสั่งของคณะกรรมการ ที่ไม่อนุญาตให้ประกอบธุรกิจตาม

มาตรา ๒๑ ทวิ ไม่อนุญาตให้จัดตั้งสาขาตามมาตรา ๒๓ ไม่อนุญาตให้โอนกิจการตามมาตรา ๒๖ หรือคำสั่งของคณะกรรมการตามมาตรา ๒๑ ตรี ให้ผู้ซึ่งได้รับคำสั่งยื่นอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งของคณะกรรมการ

มาตรา ๓๒ สัตต หลักเกณฑ์และวิธีการอุทธรณ์ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา

ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ให้เสร็จสิ้นภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำอุทธรณ์ แล้วแจ้งคำวินิจฉัยเป็นหนังสือไปยังผู้อุทธรณ์

คำวินิจฉัยของคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นที่สุด

ในกรณีที่คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ได้มีคำวินิจฉัยเป็นประการใด ให้คณะกรรมการ ผู้ขออุทธรณ์ หรือผู้ได้รับอนุญาต แล้วแต่กรณี ปฏิบัติตามนั้น

หมวด ๔

บทกำหนดโทษ

มาตรา ๓๓ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามหนังสือเรียกของพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือไม่ยอมให้ข้อเท็จจริงหรือไม่ส่งเอกสารหรือหลักฐานตามมาตรา ๑๖ (๑) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินสามเดือน หรือปรับไม่เกินห้าพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๔ ผู้ใดขัดขวางการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๖ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๕ ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเตือนของพนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๖ (๓) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสามหมื่นบาท

มาตรา ๓๖ ผู้ใดไม่อำนวยความสะดวกแก่พนักงานเจ้าหน้าที่ตามมาตรา ๑๗ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

มาตรา ๓๗ ผู้ใดประกอบธุรกิจค้าปลีกหรือค้าส่งตามมาตรา ๒๐ โดยไม่ได้รับใบอนุญาตหรือตั้งสาขาโดยไม่ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๒๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และปรับอีกไม่เกินวันละสองแสนบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๓๘ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวงที่ออกตามมาตรา ๒๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งแสนบาท และปรับอีกไม่เกินวันละหนึ่งหมื่นบาทตลอดเวลาที่ยังฝ่าฝืนอยู่

มาตรา ๓๙ ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓๑ ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองหมื่นบาท

มาตรา ๔๐ ในกรณีที่ผู้กระทำความผิดซึ่งต้องรับโทษตามพระราชบัญญัตินี้เป็นนิติบุคคลให้กรรมการ ผู้จัดการ หุ่นส่วนผู้จัดการ หรือผู้ซึ่งรับผิดชอบในการดำเนินงานของนิติบุคคลในเรื่องนั้นต้องรับโทษตามที่บัญญัติไว้สำหรับความผิดนั้นๆ ด้วย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าการกระทำนั้นได้กระทำโดยคนมิได้รู้เห็นหรือยินยอมหรือคนได้จัดการตามสมควรเพื่อป้องกันมิให้เกิดความผิดนั้นแล้ว

มาตรา ๔๑ บรรดาความผิดตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่ความผิดตามมาตรา ๓๗ ให้คณะกรรมการมีอำนาจเปรียบเทียบได้

การมอบหมายตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่คณะกรรมการกำหนด

เมื่อผู้ต้องหาได้ชำระเงินค่าปรับตามจำนวนที่เปรียบเทียบภายในระยะเวลาที่กำหนดแล้วให้ถือว่าคดีเลิกกันตามบทบัญญัติแห่งประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

นายกรัฐมนตรี